

Tagumpay na Pamumuhay ng Kristiyano
“Pagkakaisa at Katapatan sa Diyos”
Joshua 22:1-34

Wayne J. Edwards, Pastor

Ang Victorious Christian Life ay hindi isang paglalakbay sa kasiyahan.

- Sa kabila ng maling pagbebenta ng maraming pastor ngayon, nilinaw ng Bibliya na ang ating kaligtasan ay hindi tiket sa isang buhay ng paglilibang at karangyaan sa panahon ng ating mga araw sa lupa, at pagkatapos ay isang ulap na lumalapag sa langit kapag tayo ay namatay, ngunit sa halip ito ay isang tawag sa buhay na sakripisyo, upang gawin ang lahat ng ating makakaya upang mapanatili ang pagkakaisa sa ating mga pag-aasawa, sa ating mga pamilya, at ito ay posible para sa ating simbahan hanggang sa malayong panahon. Iba, upang ang ating buhay ay makapagbigay ng kaluwalhatian sa Panginoong Hesukristo.
- Tulad ng sinabi ng Diyos kay Joshua na ibinigay Niya ang lupain sa mga Israelita, ngunit kailangan nilang ipaglaban ito, gayon din ang layunin natin na mabuhay ang Tagumpay na Buhay na Kristiyano. Sa Juan 3:16, ganito ang buod ng Apostol: ***“Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan.”***
- Ang salitang "mapahamak" doon ay nangangahulugang sayangin ang mga araw ng ating buhay sa pagsisikap na makahanap ng kapayapaan at katuparan sa mga bagay sa mundong ito, sa halip na sa Diyos Mismo.
- Ang Diyos ay gumawa ng probisyon para sa nawawalang tao na mailigtas mula sa namamatay, ngunit ito ay magagamit lamang sa mga umamin sa kanilang kasalanan, sa kanilang pangangailangan para sa isang Tagapagligtas, at pagkatapos ay sa pamamagitan ng pananampalataya, tinanggap si Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon.
 - Ang ibig sabihin ng mapahamak ay mabuhay sa ilalim ng paparating na poot ng isang Banal na Diyos.
- Ang mga hindi ligtas na tao ay namamatay dahil, sa halip na tanggapin si Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at pasakop sa Kanya bilang kanilang Panginoon, patuloy silang naghahanap ng kahulugan at layunin ng buhay sa mga bagay at kasiyahan ng mundong ito. Ngunit, gaano man kahusay ang mga bagay na ito, lahat sila ay pansamantala.

Ang mga headline ng mga nakaraang kabanata:

- Ang mga kabanata 1–5 ay tungkol sa pagtawid sa Ilog Jordan at pagpasok sa Lupang Pangako, na katumbas ng ating buong pagpapasakop kay Jesucristo bilang ating Tagapagligtas at Panginoon.
- Ang mga kabanata 6–12 ay tungkol sa pagsakop sa lupain, na kahalintulad ng ating pagpapako sa krus sa bawat alam na kasalanan, simula sa kasalanang iyon na napakadaling bumabagabag sa atin.
- Ang mga kabanata 13–21 ay tungkol sa paghahati-hati ng lupain, na katumbas ng pag-aayos ng ating buhay.
- Kabanata 21:43 – ***“Ganito ibinigay ng Panginoon sa Israel ang buong lupain na kaniyang isinumpa na ibigay sa kanilang mga magulang, at kanilang inari, at sila'y nanirahan doon, at binigyan sila ng Panginoon ng kapahingahan sa bawa't dako, gaya ng kaniyang isinumpa sa kanilang mga magulang. para makapasa.”***

1. Ang Paratang – Joshua 22:10-12

- Joshua 22:11-12 , ***“Narinig nga ng mga anak ni Israel na may nagsabi, Narito, ang mga anak ni Ruben, ang mga anak ni Gad, at ang kalahati ng lipi ni Manases ay nagtayo ng isang dambana sa hangganan ng lupain ng Canaan, sa rehiyon ng Jordan, sa panig ng mga anak ni Israel. At nang mabalitaan ng mga anak ni Israel, ang buong kapisanan ng mga anak ni Israel ay nagtipon sa Shilo upang makipagdigma laban sa kanila.”***
- Ang napakalaking altar na ito ay itinayo sa Gelilot, malapit sa Ilog Jordan, ngunit sa lupain ng Canaan. Naniniwala ang mga iskolar na ang Gelilot ay malapit sa lungsod ng Gilgal, ang unang lugar na nagkampo ang mga Israelita pagkatapos nilang tumawid sa Jordan, malapit sa Jerico.
- Ang isang altar ay kung saan nag-aalay ang mga tao sa Diyos para sa kanilang mga kasalanan – ito ang kanilang “tagpuan” sa Diyos, at habang ang bayan ng Diyos ay nagtatayo ng kanilang altar para sa kanilang pagsamba sa iisang tunay na Diyos, ang mga pagano ay nagtayo ng kanilang mga altar para sambahin ang kanilang mga huwad na diyos.
- Gayunpaman, sinabi ng Diyos sa Kanyang mga tao na sasambahin nila Siya sa lugar na Kanyang itinakda, na sa panahong ito ay nasa Shilo.

2. Ang Pagsisiyasat – Joshua 22:13-20

- Joshua 22:13-14 – *“Ipinadala ng mga anak ni Israel si Phinehas na anak ni Eleazar na saserdote sa mga anak ni Ruben, sa mga anak ni Gad, at sa kalahati ng lipi ni Manases, sa lupain ng Galaad, at kasama niya ang sampung pinuno, isang pinuno, bawa't isa sa mga punong sangbahayan ng bawa't lipi ng Israel; at ang bawa't isa ay pinuno ng sangbahayan ng kaniyang ama sa gitna ng pangkat ng Israel.”*
- Ang mga lalaking ito ay ipinadala upang alamin kung bakit ang Silangang Tribo ay nagkasala laban sa Diyos sa pamamagitan ng pagtatayo ng napakalaking altar na ito, dahil, tulad ng alam nila, kung ano ang ginawa ng isang tribo ay nakaapekto sa lahat ng mga tribo, at walang sinuman ang gustong gumawa ng anumang bagay na magiging sanhi ng galit ng Diyos.
- Sa mga bersikulo 17-20, ipinaalala sa kanila ni Phinehas ang dalawang pangyayari na pumukaw sa galit ng Diyos laban sa kanila:
 - Nang masumpungang nakikipagtalik ang isang lalaking Israelita sa isang babaeng Moabita.
 - Nang magnakaw si Achan ng ilang samsam at itago ito sa kanyang tolda.

3. Ang Paglilinaw – Joshua 22:21-29

- Joshua 22:21-22 – *“Nang magkagayo'y ang mga anak ni Ruben, ang mga anak ni Gad, at ang kalahati ng lipi ni Manases ay sumagot, at nagsabi sa mga pinuno ng mga sangpuan ng Israel, Ang Panginoon, ang Dios ng mga dios, ang Panginoon, ang Dios ng mga dios, ay kaniyang nalalaman, at ipaalam sa Israel, kung ito ay sa paghihimagsik, o kung sa pagtataksil laban sa Panginoon sa araw na ito, ay huwag mo kaming iligtas.*
- Joshua 22:26-29 – *“Kaya't aming sinabi, Maghanda tayo ngayon upang tayo ay magtayo ng isang dambana, hindi para sa handog na susunugin o para sa hain, kundi upang ito ay maging saksi sa pagitan mo at sa amin at sa aming mga salinlahi pagkatapos namin, upang aming maisagawa ang paglilingkod sa Panginoon sa harap Niya sa pamamagitan ng aming mga handog na susunugin, kasama ng aming mga hain, at ng aming mga handog tungkol sa kapayapaan; upang ang iyong mga anak ay hindi magkaroon ng bahagi sa Panginoon sa aming mga kaapu-apuhan. Kaya nga, sinabi namin na mangyayari, kapag sinabi nila ito sa amin o sa aming mga salinlahi sa darating na panahon, na aming masasabi, 'Narito ang replika ng dambana ng Panginoon na ginawa ng aming mga ninuno, bagaman hindi para sa mga handog na susunugin o para sa mga hain, kundi isang saksi sa pagitan mo at sa amin. Malayo sa amin na kami ay maghihimagsik laban sa Panginoon, at tumalikod sa pagsunod sa Panginoon sa araw na ito, upang magtayo ng isang dambana para sa mga handog na susunugin, para sa mga handog na butil, o para sa mga hain, bukod pa sa dambana ng Panginoon na aming Dios na nasa harap ng Kanyang tabernakulo.*

4. Ang Pagpapahiya – Joshua 22:30-34

- Joshua 22:30-31 – *“Nang marinig nga ni Phinehas na saserdote at ng mga pinuno ng kapisanan, na mga pinuno ng mga pangkat ng Israel na kasama niya, ang mga salita na sinalita ng mga anak ni Ruben, ng mga anak ni Gad, at ng mga anak ni Manases, ay kinalugdan nila. alamin ninyo na ang Panginoon ay nasa gitna natin, sapagkat hindi ninyo ginawa itong kataksilan laban sa Panginoon. Ngayon, iniligtas mo ang mga anak ni Israel mula sa kamay ng Panginoon.”*
- Joshua 22:34 – *Tinawag ng mga anak ni Ruben at ng mga anak ni Gad ang dambana, Saksi, “Sapagkat ito ay saksi sa pagitan natin na ang Panginoon ay Diyos.”*

Anim na alituntunin na dapat makatulong sa ating pagnanais na mamuhay nang payapa sa lahat ng tao, simula sa ating

mga tahanan, sa ating mga simbahan, at sa iba.

1. Ang Tunay na Kapayapaan ay Nangangailangan ng Katapatan sa Isang Matapat na Mataas na Pari.

- Sinabi ng mga tribo sa Silangan na itinayo nila ang altar upang protektahan ang pagkakaisa sa lahat ng mga tribo ng Israel, at upang pahusayin ang kanilang karaniwang debosyon sa Diyos ng Israel, na siyang Matapat na Mataas na Saserdote.
- Sa ilalim ng Bagong Tipan, si Kristo ang ating Tapat na Mataas na Saserdote - dahil giniba Niya ang bawat pader.

2. Ang Tunay na Kapayapaan ay Nangangailangan ng Tapat na Paghaharap.

- Bagama't ang potensyal na salungatan ay batay sa isang bulung-bulungan na sinabi ng isang tao na totoo, ginawa ng mga tribong Kanluranin ang tamang bagay sa pagsasama-sama sa Tent of Meeting at paghahanap ng landas pasulong, kabilang ang pagharap sa mga tribong Silangan sa kanilang narinig.
- Ang tunay na kapayapaan ay hindi makakamit sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga mortar mula sa malayo; dapat may tagpuan.

3. Ang Tunay na Kapayapaan ay Nangangailangan ng Buong Katotohanan.

- Sa pagtatapos ng Joshua 22, nagkaroon ng mas malaking pagkakaisa sa pagitan ng mga tribong Kanluranin at Silangan, dahil naglaan ng oras ang mga tribong Kanluranin upang hanapin ang katotohanan tungkol sa mga paratang na narinig nila tungkol sa mga tribong Silangan. Nang maihayag ang katotohanan, ang magkabilang panig ay nagalak na walang sinuman ang nasira ang pananampalataya sa isa't isa sa kanilang karaniwang debosyon sa Diyos.
- Ang tunay na kapayapaan ay darating lamang sa pagitan ng mga mag-asawa, mga magulang at mga anak, at mga miyembro ng simbahan kapag may ganap na katotohanan sa pagitan nila.

4. Ang Tunay na Kapayapaan ay Nangangailangan ng Simpatetikong Pagdulog.

- Pansinin na nagsimula si Phinehas sa pamamagitan ng "pagtatanong" sa halip na pag-atake sa pamamagitan ng pagbibintang o walang basehang mga sakdal.
- Kung gusto nating makamit ang tunay na kapayapaan sa anumang relasyon, kailangan nating maging mas nababahala tungkol sa paglutas ng mga isyu kaysa sa pagwawagi sa argumento.

5. Ang Tunay na Kapayapaan ay Nangangailangan ng Mapagpakumbaba na Puso.

- Sa halip na magdahilan o ipagtanggol ang kanilang sarili, sa kanilang pagnanais na makamit ang kapayapaan sa kanilang mga kapatid, ipinaliwanag na lamang nila ang kanilang mga motibo at umasa sa Diyos para sa Kanyang pagpapala.

6. Ang Tunay na Kapayapaan ay isang Regalo mula sa Diyos, na dapat nating panatilihin sa pamamagitan ng ating pagsunod sa Diyos.

- Kawikaan 16:7, ***"Kapag ang mga lakad ng isang tao ay nakalulugod sa Panginoon, ginagawa niyang maging ang kaniyang mga kaaway ay mapayapa sa kaniya."***